

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/953/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714208251
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714208251.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa ZH Kredit, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 36 049 581, zastúpeného Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 proti odporcovi I. T., bytom G. J., C. 4, zastúpenému JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23, o zaplatenie 64,13 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21. októbra 2014 č.k. 7C/190/2014-67, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku III. o trovách konania odporcu potvrďuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol, že po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave, Žellova 2 a výrokom III. zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania 88,70 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 103, § 104, § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., § 18 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia pohľadávky na poistnom, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s právnym predchodcom - zdravotnou poisťovňou Perspektíva družstevná zdravotná poisťovňa. Predmetná pohľadávka vznikla neuhradením dlžného poistného na zdravotné poistenie a poplatku z omeškania za mesiace máj 1996 až august 1996 a január a február 1998. Nárok na dlžné poistné a nárok na poplatok z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie vznikol zdravotnej poisťovni podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004, si podľa § 85 h zákona č. 581/2004 Z.z. zdravotná poisťovňa uplatňuje na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je vzťahom verejnoprávnym, sledujúcim zabezpečenie riadneho fungovania verejného zdravotného poistenia, cieľu odlišného od tých, pre ktoré fyzické a právnické osoby vstupujú do vzťahov občianskoprávných, pracovných, rodinných, družstevných a obchodných (vrátane podnikateľských a hospodárskych) v zmysle § 7 ods. 1, 3 O.s.p.. Veci vyplývajúce z tohto verejnoprávného vzťahu preto súdy v občianskom súdnom konaní podľa tretej a štvrtej časti O.s.p. neprejednávajú a nerozhodujú o nich. Okresný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. apríla 2010, sp.zn. 6Rks 1/2010, ktorým už bolo rozhodnuté podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku v spore o právomoc medzi Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a súdmi tak, že na rozhodnutie o nároku navrhovateľa na zaplatenie poplatku z omeškania z oneskorene zaplateného poistného podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z. z. je daná právomoc Úradu, vychádzajúc z právnej úpravy ustanovenej v § 85h ods. 3 v spojení s § 18 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 581/2004 Z. z.. Právomoc rozhodovať „vo

veciach poplatkov z omeškania je výlučne v jeho dispozícii ako orgánu štátnej správy na úseku ochrany zdravotnej starostlivosti a teda pokiaľ zákonodarca určil orgán (úrad), ktorý je v rámci vymedzenej pôsobnosti oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach vyplývajúcich z predchádzajúceho zákona a súčasne ho poveril výkonom dohľadu nad verejným zdravotným poistením, potom tento orgán je oprávnený a súčasne povinný konať o uplatnených nárokoch bez ohľadu na to, kto si tento nárok uplatnil (prípád postúpenej pohľadávky). S poukazom na vyššie uvedené okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I., II. napadnutého uznesenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva, nakoľko navrhovateľ podal návrh na orgáne, ktorý nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť, a tým z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania. Na základe uvedeného súd priznal odporcovi náhradu trov konania, ktorá predstavuje trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby: prevzatie a príprava 16,60 € + 8,04 € režijný paušál (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.); podanie - vyjadrenie k návrhu na začatie konania 16,60 € + 8,04 € režijný paušál (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky); účasť na pojednávaní 16,60 € + 8,04 € režijný paušál (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d), § 16 ods. 3 vyhlášky). Trovy právneho zastúpenia spolu: odmena vo výške 49,80 € + režijný paušál vo výške 24,12 € + 20 % DPH vo výške 14,78 €, t.j. spolu 88,70 €.

Proti tomuto uzneseniu do výroku III. o trovách konania odporcu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Dôvodil, že trovy konania, na ktorých náhradu bol súdom zaviazaný, neboli zavinené jeho konaním, napriek tomu, že podal návrh na začatie konania na orgáne, do ktorého právomoci nepatrí prejednávaná vec. Uviedol, že trovy konania vznikli po podaní návrhu, keď súd vyzval odporcu na podanie vyjadrenia k veci. Keďže súd nemal právomoc rozhodovať o veci a neprebehlo žiadne konanie, nemal ani právo rozhodovať o trovách konania. Poukázal na skutkovo a právne obdobnú vec, v ktorej Krajský súd v Nitre rozhodnutím zo dňa 27. októbra 2011 sp.zn. 8Co/235/2011 žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutej časti a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v časti vo výroku III. o trovách konania odporcu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bolo napadnuté uznesenie okresného súdu iba vo výroku III. o náhrade trov konania odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia a ostatné výroky okresného súdu zostali právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia pohľadávky na poistnom a poplatku z omeškania, ktorú nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky od právneho predchodcu - zdravotnej poisťovne Perspektíva družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze. Okresný súd uznesením zo dňa 19. augusta 2014 č.k. 7Ro/173/14 - 23 vyzval navrhovateľa, či vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. apríla 2010 sp.zn. 6 Rks/1/2010 trvá na podanom návrhu alebo ho berie v celom rozsahu späť. Predmetom skúmania vo veci na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola otázka nároku na poplatok z omeškania uplatňovaný z oneskorene zaplateného poistného, na ktorý mala poisťovňa nárok v zmysle § 23 ods. 1, 2 zákona č. 273/1994. Účinnosťou zákona č. 581/2004 Z.z. dňom 01.11.2004 prešla podľa § 85h ods. 3 právomoc na rozhodnutie vo veciach zdravotného poistenia, ak išlo o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004, na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Napriek nedostatku právomoci súdu, keď ide o vec, ktorú podľa zákona

prejednávajú a rozhodujú o nej iné orgány (§ 7 ods. 2, 3 O.s.p.), navrhovateľ dňa 28.08.2014 zaslal súdu vyjadrenie, že na podanom návrhu trvá.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia, ak súd konanie zastavuje, pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa zaoberá najskôr tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Je nesporné, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde, ktorý nemal právomoc vo veci konať. Ak bolo konanie zastavené pre tento neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ide o zavinené zastavenie konania.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že trovy konania nevznikli jeho zavinením, ale potom, ako bol odporca vyzvaný na podanie vyjadrenia k veci, považuje krajský súd za nedôvodnú.

Navrhovateľ v návrhu poukázal na rozhodovaciu prax súdov. V súvislosti s tým odvolací súd poukazuje na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré tiež rozhodovali o právomoci na prejednávanie predmetnej veci súdom, a to na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Rks/1/2010 sp. zn. 1 Rks/1/2013 z 08. 10. 2013, sp. zn. 1 Rks/2/2013 zo dňa 18. 02. 2014.

S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Rks/1/2010 a výzvu okresného súdu adresovanú navrhovateľovi, mal navrhovateľ vedomosť o nedostatku právomoci súdu vo veci konať.

Navrhovateľ v odvolacom konaní poukazoval a predložil vyššie spomínané uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. októbra 2011 sp.zn. 8Co/235/2011. Týmto uznesením bolo potvrdené rozhodnutie okresného súdu, ktorý zastavil konanie o návrhu navrhovateľa založenom na rovnakých skutkových a právnych dôvodoch ako v danej veci z dôvodu nedostatku právomoci. Z tohto vyplýva, že navrhovateľ už pred podaním návrhu v tejto veci vedel o nedostatku právomoci súdu na konanie, napriek tomu návrh na začatie konania na súd podal a na podanom návrhu napriek výzve a upozorneniu okresného súdu trval.

K zastaveniu konania došlo v dôsledku správania sa navrhovateľa, ktorý podaním návrhu na neprávomocný orgán napriek preukázanej vedomosti o tomto nedostatku podmienky konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Preto bolo dôvodné túto procesnú situáciu posúdiť podľa § 146 ods. 2 veta O.s.p. a odporcovi priznať náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli. Výšku priznanej náhrady navrhovateľ nenamietal a v jej vyčíslení odvolací súd ani nezistil pochybenie.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania odporcu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.